

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.
Pentru monarhie: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.
Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.
Se prenumeră și la poste și la librării.
Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuratici la 5 cr. se vënd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

Ținută bărbătească.

Din Lugoj ni-se vestesc fapte invselitoare.

În congregaținea comitatului Caraș-Severin, ținută acolo în 11 Octomvrie, bravii frunțași ai Românilor bănățeni din Lugoj au dovedit o bărbăție însuflețitoare și au luat o poziție bărbătească exemplară, care ar trebui imitată pretutindenea.

Domnii Coriolan Brediceanu și Dr. St. Petrovicu au rostit în fața congregației din Lugoj cuvinte, cari au isbutit din inima poporului și vor pătrunde eărăși la inima lui.

O astfel de ținută este deamă și românească. Ea stoarce admiraținea și respect chiar și din partea contrarilor nostri.

Astfel de cuvinte france și rezolute ar trebui să revine la toate ocaziunile din partea frunțășilor români ori-unde li-se dă prilej.

Nu vrem să aducem elogiul măgulitoare celor doi distinși frunțași ai nostri. Ei de sigur nu au lipsă de elogiurile noastre. Ei sânt convinși de aprobarea tuturor Românilor de bine, și conștiința de a-și fi împlinit datoria națională față de poporul românesc le dă de sigur mai multă mulțumire și satisfacție sufletească, decât cuvintele noastre de laudă.

De aceea nici nu încercăm a le aduce laude, deși în aceste timpuri grele de apăsare și molipsire, împlinirea așa de frumoasă a datoriei lor de Români se ridică la înălțimea unor acte mari de bravură, cari provoacă aplausele tuturor Românilor.

Totuși nu spre a-i măguli relevăm aci ținuta lor bărbătească și demnă, ci spre a-i propune de model, de exemplu, care să fie imitat întotdeauna când prilejul se dă.

Accentuarea partidului național român, declararea vederilor partidului asupra guvernului și a sistemului de guvernare, protestarea necontentită în contra cutezanței acestui brutal guvern, care a decretat neexistența noastră — este mai necesară și mai folositoare acum, decât ori-și-când.

Las să simtă aceia, cari ne-au decretat perirea, că nu am perit. Cei-ce ne-au declarat neexistența să simtească cât mai des existența noastră! Să afe din glasul nostru că sântem și vom fi Români, hotărâți până la moarte de a nu lăsa nici o iotă din drepturile noastre și rezoluți a ne valida pe toate terenele vieții publice!

Mai cu efect decât ori-ce cuvinte ale noastre vor vorbi faptele săvârșite de

bărbații frunțași ai Lugojului; de aceea eată istorisirea lor.

Îndată după deschiderea congregației s'a făcut din parte oficială propunerea, ca să se mulțumească M. Sale pentru dăruirea celor 10 statue ungurești pe seama orașului Budapesta.

La acest punct, așa de gingaș, dar' de așa mare interes pentru noi, dl Coriolan Brediceanu a făcut următoarea declarațiune:

„Si noi Români aderăm la adresa de lealitate și alăpire cătră tron și patrie plină de speranță, că generositatea și dărnicia Maiestății Sale se va re-versa și asupra bărbaților bine meritați pentru tron și patrie ai celorlalte popoare din țeară”

A urmat însă o propunere și mai importantă. Era vorba, ca comitatul să sërbeze pe speșele sale, adecă pe speșele comune a contribuabililor, cari în majoritate absolută sânt români.

Față cu această propunere frunțașii români au luat o poziție și mai rezolută, și mai pronunțată.

Dl Coriolan Brediceanu luând cuvântul, după o excepțiune formală a zis în meritul propunerii următoarele:

„Nu mă mir, că dl Bözș și partida porrecită liberală afa activitatea dlui comite-suprem de princioasă lor și li propun preamărire, căci altcum nici nu se poate! Dl comite-suprem a fost mâna dreaptă a guvernului cu sistema: a nimiei limba și drepturile de alegere și a unifica țeara aceasta poliglotă. Acestui guvern, acestui sistem a servit dl țșpan, sistem diametral opus programului nostru național politic, sistem desastroș pentru toate drepturile și dorințele noastre. Ar fi deci să ne înfigem pumnalul în ființa noastră politică, dacă ne-am alătura la propunerea dlui Bözș; de aceea declarăm, că trăim și murim fideli programului partidului nostru național român: categoric sntem în contra acestei propuneri”

După dl Brediceanu un membru ungar al congregațiunei a sprijinit propunerea, încercând să-l combată. S'a ridicat însă dl Dr. Stefan Petrovicu, și a ținut următoarea frumoasă vorbire:

„Comitatul nostru de repește-ori a fost surprins cu cererea, ca să distingă pe unii bărbați de-ai Maghiarilor, pe cari d-voastră îi considerați de bărbați bine meritați pentru sistemul politic maghiar și pentru aspirațiunile d-voastre. Ca să nu amintesc alt cas, accentuez numai cazul, când d-voastră ați cerut, ca și comitatul nostru să contribuie la speșele recerute pentru preamărirea rășosatului Kossuth Lajos. Atunci am luat poziție față de ce-

reera d-voastre spunându-vă că d-voastră puteți, ca particulari sau ca partid să preamăriți pe Kossuth Lajos; noi nu v'e vom conturba, pentru-că și noi pretindem ca să putem preamări neconturbați pe bărbații nostri binemeritați pentru neamul nostru. Nu cereți însă, ca comitatul nostru, care li aproape curat românesc, să-i preamărească, pentru-că astfel de cerere, domol zis, e o insultă la adresa acestui comitat românesc.

Despre ce-i vorba acuma? Dl Bözș propune, că pentru preamărirea dlui comite-suprem să ținem o adunare generală festivă și să-l eternisăm pe speșele comitatului. Ca motivare la această propunere înșiră toate virtuțile private ale dlui comite-suprem.

Ei dlor! Eu, când e vorba de un act de interes public al unei corporațiuni, cum e congregația comitatului, nu vreau să confund virtuțile publice cu virtuțile private, prin urmare nici nu vreau să discut, dacă are domnul comite-suprem virtuțile, despre cari a vorbit dl Bözș. Eu ca membru al reprezentanței comitatului mă întreb: cine e dl comite-suprem?

Rășpunsul mi-l'a dat însuși propunătorul zicând, că pe dl comite-suprem încerderea guvernului l'a pus în fruntea comitatului. Va să zică dl comite-suprem e reprezentantul guvernului, este, cum a zis dl Brediceanu, mâna dreaptă în comitatul nostru curat românesc a guvernului, care în dușmănia sa față de poporul român, va să zică față și de majoritatea covârșitoare a acestui comitat, a mers așa de departe, încât l'a decretat prin ordinațiuni de neexistență. Și d-voastră cereți, ca comitatul nostru românesc să-l preamărească?!

Ba dl Bözș se provoacă față de dl Brediceanu la însuflețirea extraordinară a majorității din sala aceasta! Rău face dl Bözș, pentru-că mă îndeamnă să declar și acum ce am declarat de repește-ori, că da, d-voastră majoritatea formală a comitatului, v'e însufleții, însă d-voastră puteți eventual reprezenta interese mari materiale în acest comitat, dar sentimentele poporului din acest comitat nu le reprezentați nici dacă ați fi încă odată atăția pe basa, pe care sânteiți.

Sentimentele poporului le reprezentăm noi, ear' noi — cel puțin eu — susțim, că e o insultă la adresa comitatului a cere, ca comitatul pe speșele sale să preamărească pe reprezentantul guvernului, care guvern a decretat neexistența Românilor!

Dacă ca partid voiți să v'e însufleții, deschideți pungile și v'e însufleții, noi nu v'e vom conturba, nu cereți însă dela noi însuflețire pentru acela, care dacă are virtuțile ce i-le atribue dl Bözș, n'ar mai fi stat un moment în fruntea comitatului, dacă s'ar fi abăut dela sistemul de guvernare nouă dușmănos”

Plini de admirație pentru energicii luptători, propunem ținuta aceasta reso-

lută și verde românească de model spre a fi urmată în toate comitatele românești ori unde se dă prilej.

Să simtă guvernul și sateliții sei de prin comitate, că partidul național român există și va exista în ciuda tuturor ordinațiunilor sale volnice și absurde.

Sibiu, 15 Oct. n.

Decorarea lui Jeszenszky... Am reproduc erii un fragment din articolul Timpului referitor la chestie. Azi avem întreg articolul dinainte, și complectăm citatul de erii cu următoarele:

„Un mare Suveran — așa începe articolul Timpului — a spus, că dacă s'ar putea să i-se scoată inima din piept, într'nsa s'ar putea ceti un singur cuvânt: Calais. Atât de îndurerat fusese de pierderea acestei cetăți.

Azi, cine ar putea să cetească în inimile tuturor Românilor o vorba ar găsi: Coroana României pe pieptul lui Jeszenszky.

Nu pentru întâia-oraă în istorie lucruri în aparență mici intrupează și simbolizează chestiile mari.

O Coroană a României mai mult sau mai puțin, la un mai demn sau mai nedemn, este o bagatelă. Azi Coroana României, chiar Serviciul credincios cf. II. lui Jeszenszky este un eveniment.

Așa de adânc, așa de complect, așa de usturător se simte lucrul de cătră toți, încât de o mie-de-ori am fi preferit tăcerea scormonirei zadarnice a unei dureri nestinse”

Ședințele dietei. În săptămăna aceasta dieta n'a debătut lucruri de mare importanță. Ședințele sânt foarte slab cercetate. Chiar și foile ungurești se scandalizează de atăta nepăsare. S'au debătut mai multe proiecte despre căi ferate vicinale. În ședința de Marți guvernul a prezentat proiectele despre provisoriu. Bánffy a rășpus la o interpelație a lui Kossuth Ferencz, făcută astă-primăvară în chestiunea rășoiului greco-turc. Kossuth n'a luat rășpunsul la cunoștință, timbrând procedura ministrul ca batjocură a dreptului de interpelație. Perczel a rășpus la interpelația lui Gulner în chestiunea vicijpanului destituit dela Udvarhely. În ședința de Mercuri deputatul Molbár a prezentat o propunere pentru ajutorarea țeranilor sjunși în miserie. Majoritatea nici n'a luat-o în debateră. În ședința de ieri ear' au fost la ordinea zilei căi ferate vicinale. Bánffy într'o vorbire de o oră a făcut declarații în chestiunea fiimană. Lucru mai însemnat a spus, că funcțiunea de guvernor se va umple încă în anul acesta.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Post festa.

— Aduceri aminte. —

Budapesta, Octomvrie.

E cam mult de atunci...

Capitala iubila; ziarele ungurești spun, că pe bulevardele Pestei se îmbrățișează stindardele românești cu cele ungurești; — cu trenul de 2 ore avea să vină Rege României.

Dar' totuși, nu-i așa de mult!

Ca și când numai ieri aș fi fost pe terasa „sf. George” din Buda.

Pe strade falfăia mulțimea stindardelor, cari păreau niște fluturi enormi cu aripe colorate în tricolor unguresc.

Ici co'o flutura timid și sficioș câte un stindard românesc, ca și niște copii ce se simțesc străini și părășiți, și cari nu știu dacă li-e permisă și lor zburdălnicia și voioșia celorlalți.

D'apoi că gazetele ungurești spun, că sânt multe stindarde românești? — Întrebai pe un prieten.

— Vor fi, vor fi, decât că — nu se prea vënd.

Asta-i!

Dar' și între cele visibile, erau multe stindarde de-ale orașului, cari — pare-mi-se — nu-s identice cu cel al României.

Dar' în fine nu mult avea a face!

Pășiam încet, eram indispus...

În jurul meu șgomotul asurzitor al trecătorilor, și al orașului.

„Străine neamuri cu străine limbi”...

Abia când mulțimea începu a se mișca mai tare, când batistele și pălăriile fluturau în aer tresăriți din letăgia în care căzuseră; — înalții oaspeți să apropiau.

„Mi-am luat pălăria, și o fluturam în aer. Dar' ori-cât de indispus să fi fost, a fost imposibil să nu tresar de bucurie și mândrie, când vedeam pentru prima-oraă pe Regele României, a dulcei României.

Regina-poetă din trăsura a doua primea cu un zimbet grațios ovașiunile, fluturându-și batista.

O emoțiune puternică mă cuprinsese și isbuti în un;

„Să trăească!”

Dar' această emoțiune a fost efemeră. Foile ungurești ce le cetăsem dimineața îmi sunau în auz, ca un sarcasm amar.

Erau pline de osanale, nu-i vorbă, la adresa înalților oaspeți și a României, dar' din tonul lor transpira un aer de superioritate suverană — insultătoare. Aceea bunăvoință umilitoare a oamenilor îngâmfăți, care privind lucrurile din înălțimea lor închipuită, le vënd numai în miniatură.

Cetitorii își vor aduce aminte (dragălașele cetitoare nu fac politică) că cu puțin mai înainte fusese vizita împăratului Germaniei.

Ziaristica maghiară constatare la timpul seu că centrul de greutate al... Monarchiei — era să zic al Europei — s'a mutat în Ungaria.

Ei bine, puneți-vă, mă rog în poziția gravă a acestor domni, și veți afla că superioritatea lor e explicabilă.

După părerea lor regele României nici nu putea avea alt scop, decât alianța cu puternicia Ungariei.

S'au cam grăbit, ce e drept, mnealor cu sancționarea acestei alianțe, și drept consecință firească a acestei sfințe păci nrmă un potop de insulte la adresa noastră.

Unii treceau pur și simplu peste chestia națională, ca peste un lucru ce nu mai există, alții aflau de bine să ne dea lecții da politică, în termeni cât se poate de elocuenți și eărăși alții mai milostivi, ne asigurăm, că dela banchetul celor mari, o să rămăniți și pe seama celor mici niște blide de lins.

II.

— Ai cetit toastele?

— Cetit.

— Ei, și?!

— Ei, și? Ce se fie? Minuna'e!

Dar' despre Ieszenszky știți, că e decorat cu „Coroana României”?

— Ce-i?!

— Ieszenszky e decorat cu „Coroana României”.

— Cine?

— Ieszenszky!

— Nu se poate, omule, nu se poate!

Unde-i gazeta?

Și am cetit odată, și am cetit încă odată și nu-mi puteam crede ochilor.

Echilibrul de idei, ce nu-l stabilisem eu toastele, s'a dus și mi-a fost așa de bine venită noua direcție de idei, ce mi-a deșteptat'o flămura de doliu de pe edificiul universității.

Lin și măestos se legăna fășia de zăbranie neagră, ca-și-când ar fi știut, că ei nu i-se șede să se aga sburdălnic, căci pe când celelalte stindarde aveau zi de sărbătoare, ea singură — jefit. Universitatea — Alma mater — jelia pierderea unui brav profesor, alătura de jleia întregii națiuni românești pentru neuitatul Roman...

III.

Imnurile de glorie au încetat, luminele s'au stins; capitala nu mai iubilează. Și pe bulevarde nu se mai îmbrățișează stindarde ungurești cu stindarde românești.

Când patrioții nostri s'au deșteptat din beștele triumfului, când au vëndut zădărnindu-se speranțele legte cu atăta aroganță de visita faaltului oaspe, au început eărăși cântețul cel vechiu.

Redeschiderea dietei croate se va face în jumătatea primă a lui Noemvrie, pentru a se debate budgetul pe 1898, precum și proiectul de lege despre prelungirea pactului financiar dintre Ungaria și Croația. Opoșiția unită se pregătește la maci discuții și se crede, că dieta de astă-dată va fi teatrul unor scene furtunoase.

Cuvinte de inimă. Continuăm cu reproducerea adhesionilor sosite la meetingul național dela 3 Oct. n. Eată înca unele:

Ploesti.

Subsemnații cetățeni ploesteni am primit cu cea mai înaltă satisfacție sufletească, știrea despre mișcarea ce ați refccept în chestiunea națională.

Pe cât de indignați eram contra celor ce au batjocorit și compromis această sântă cestiune, pe atât de plini de bucurie ne simțim astăzi, când vedem că totuși se mai găsece oameni cinstiți în această mult încercată țeară, cari pun interesele generale ale neamului românesc mai pe sus de meschinele lor interese personale sau politice.

Câtă vreme preocupăția de căpetenie, a tuturor popoarelor mari și civilizate din Europa, este conservarea și întărirea neamului lor, era și trist și rușinos, ca numai noi români să devenim impasibili — ca să nu zic trădători în această cestiune de viață și de moarte.

Se înșală foarte mult acei bărbați de Stat Români, cari cred că fac real serviciu patriei noastre, sacrificând marile interese naționale.

Căci, după cum a zis și dl Dim. Sturdza, din momentul ce Români din Ungaria și Ardeal vor fi maghiarizați și neamul românesc se va reduce la jumătate, viitorul României s'a întunecat, rolul nostru politic și cultural în Orient s'a sfârșit.

Să nu ne facem iluzii. Dacă astăzi ni-se dă importanță și prietenia noastră este căutată chiar de puterile cele mari, aceasta se datorește mai înainte de toate poziției noastre geografice și etnografice, înconjurăți fiind pretutindeni de ziduri compacte românești.

Prin urmare, Români adevărați, cinstiți și luminați, cari țin sincer la reputația, gloria și importanța politică a României, în concertul puterilor europene, nu trebuie să uite un singur moment, că toate aceste atrnă, în prima linie, dela solidaritatea noastră națională, dela apărarea intereselor neamului românesc de pretutindeni.

De aceea ca Români devotați sincer cauzei naționale, declarăm, că aprobăm din inimă inițiativa d-ștră, și aderăm cu trup și suflet la toate hotărârile ce se vor lua de adunare, rugând pe Dumnezeu Românilor să v'e dea putere și ajutor și să binecuvânteze roadele muncii d-voastră desinteresate.

Abia pornise părechea regală română și „B. H.” aducea o paralelă între starea culturală a bucureștenilor și a pestanilor; o paralelă cât se poate de neparalelă...

Și toate jurnalele erau pline de invective la adresa presei de dincolo, bine înțeles, invective scrise cu aceeași colegială dragoste cu care invitaseră pe reprezentanții presei bucureștene — înainte cu câteva zile la Budapesta.

Cât pentru noi... cei-ce mai 'nainte spun, că nu sântem pe lume, acum, retrăgându-și cuvintele, recunosce că totuși existăm, dar' sântem foarte — turbați. Cei cu lecțiile de politică — tac.

Ear' cei milostivi, cei cu pomisiunile de împăcare, buui la inimă ca totdeauna, ne recomandă în părințesca îngrijire a guvernului...

Sânt lucruri vechi acestea, domnilor! A't de vechi, încât noi ne-am datat cu ele, ca cu nește conclusioni naturale a unor premise utopice, forțate!

Imnurile de glorie au încetat, luminele s'au stins!

Și pe bulevardele Pestei stindarde românești și stindarde ungurești nu se mai îmbrățișează. —

„Wir bleiben die Allen!”

Simin.

Câmpulung.

Bărbăteasca hotărâre, ce a-ți luat de a reface campania pentru sprijinirea luptei de existență națională, pentru punerea în adevărata ei lumină, a cauzei fraților noștri din Transilvania și Ungaria, a trezit în toată patria, românească dela noi zădărnici patrioți, și toți, cu mic și mare, așteaptă dela comitetul Ligii și dela vigoarea tinerime universitare, — atât de înfăcărâtă până mai ieri de sănătate, ce are — așteaptă, zicem cuvântul hotărâtor pentru continuarea luptei, justificată în totdeauna și atât de necesară, acum, mai ales, când, drept răspuns la viziile împărației și regești de cîrpusie, Ungurii prigonesc cu o îndărătnică persistență pe Românii de sub coroana Sf. Stefan.

Recunoșterea inițiatorilor metingului de azi, noi, mușcăleții le urăm isbând deplină, dându-le tot deodată asigurarea, că vom fi cu aceeași rîvnă pentru susținerea luptei reluate astăzi, totdeauna alături, totdeauna următori nepregătiți ai aceluia, cari sînt armăi de o atât de mobilă aspirațiune. Și cu atât mai vîrtos aderăm la rezoluțiunile ce se vor lua în meeting, cu cât indignarea și revolta noastră a ajuns la culme în fața recetelor neomenite ale Ungurilor îndesite tocmai acum când, din incidentul visei regimului desfișurat la Pesta și a semnelor de amăliez defășurate acolo, ar fi trebuit să înfrâneze furia, lor sîlbatică, și să caute a îndulci relațiile dintre ei și poporul oprimat.

Procesul „Tribunei” pentru „Mehadica”.

— Actul de acuză. —

Eată actul de acuză, dat în cel mai nou proces, al 26-lea al „Trib.” Nr. 4459—1897 p. r.

Ilustrissime d-le președinte!

Ziarul politic „Tribuna”, care apare în Sibiu redactat de Teodor V. Păcățian în numărul 244 apărut în 17 Noemvrie 1896 s'a publicat un articol de fond cu titlul „Mehadica” cu semnul (tp.), în care se cuprind calumniile față de judecătoria tribunalului din Caransebeș participării în pertractarea finală ținută în 10—12 Noemvrie 1896 în afacerea criminală intențată pentru delictul comise în 26 Iunie 1896 în comuna Mehadica — mai departe față de trupa de gendarmi, care a făcut serviciu în 26 Iunie 1896 în Mehadica și față de pretorul cercului Teregova. După ce domnul ministru de justiție prin rescriptul său din 12 Febr. 1797 nr. 9295—897 pe baza §-lui 271 din codul penal a dat imputernicire, precum și domnul ministru r. u. pentru apărarea țării și vice-comitele comitatului Caraș-Severin au dat imputernicirile necesare — subștern cu stimă următorul:

Act de acuză.

Acus pe Teodor Victor Păcățian — locuitor în Sibiu, născut în Hosuseu, de 44 ani, gr.-or., văduv, fără copii, redactor, fără avere, știe scrie, nepedepisit — pentru delictul de calumnie publică, calificat și punibil conform §-lor 258 și 262 din codul penal, comise față de judecătoria dela tribunalul din Caransebeș participării la pertractarea finală din 10—12 Noemvrie 1896 în afacerea criminală intențată pentru delictul comis în 26 Iunie 1896 în comuna Mehadica prin articolul de fond publicat cu titlul „Mehadica” în nr. 244 al ziarului „Tribuna”, apărut în Sibiu în 17 Nov. 1896, mai departe față de trupa de gendarmierii r. u., care a făcut serviciu, în 26 Iunie 1896 în Mehadica și față de pretorul cercului Teregova din comitatul Caraș-Severin;

pe Victor Dressnand, locuitor în Sibiu, născut în Brașov, de 39 de ani, de religie evang. lut. căsătorit, tată a lor 5 copii, librar, fără avere, știe scrie, nepedepisit — pentru delictul de presă prescrip în punct c. §. 34 și punibil conform §-lui 39 și 40 din procedura de presă.

Pentru-că:

Teodor Victor Păcățian a recunoscut, că a scris articol incriminat al ziarului „Tribuna” și pentru-că președintele răspunderea pentru acela; Victor Dressnand încă a recunoscut, că se vede alături și din numărul ziarului, mai de multe-ori amintit „Tribuna”, că el a subscris în locul proprietarilor, în credință al aceluia și acel exemplar al „Tribunei”, în care a apărut publicația incriminată.

Ziarul politic românesc „Tribuna” care apare în Sibiu în numărul 244 din 17 Noemvrie 1896 scrie în prim-articolul intitulat „Mehadica”.

„...Neomenească sentință a tribunalului din Caransebeș adusă în procesul nenorocitorilor Mehadicieni. Noi nu identificăm justiția maghiară cu lipsa de umanitate (ca să nu-i zicem mai aspru) a celor trei judecători, cari

au fost chemați să scoată la iveală adevărul și dreptatea în afacerea atât de rușinatoare din Mehadica. În sfârșit, judecătorii încă sînt oameni, și oamenii păcătoși sînt toți, ales atunci, când se lasă a fi conduși de alte interese, de pildă zicem că: politice, ca în cazul din întrebare.

Pentru-că e mai mult ca evident, că tribunalul din Caransebeș nu a judecat pe baza dovezilor ce i-a dat la dispozițiune, ci pe baza precepută a lui, de care a fost din vreme cuprins. Tribunalul din Caransebeș nu a pus în cumpănă, la aducerea sentinței sale aceea, că ce spun martorii, ci aceea, că cine sînt martorii? Și fiindcă cei treizeci de martori, cari au fasonat favorabil pentru acușai, sînt Români, ear' cei 2—3 martori, cari au făcut acușaii agravatoare sînt Maghiari a lui dat preferință acestora din urmă, și a adus sentință condamnatoare, în loc să achiteze pe toți acușaii. Și aci zace gravitatea. Tribunalul din Caransebeș nu i-a impus fasiunea aceluia omenii încărungiți în onestitate, cari provocându-se la „sofetul lor”, averea cea mai scumpă ce o au, pe care nu o vrea nici de dragul tribunalului, nici de dragul soldă-bîrbului, au spus purul adevăr, așa cum s'a întemplat, ci a dat crezământ fasiunilor forțate ale scriitorului notarial, un om fără căpătăiu, cu pîrlășit prin pălărie și cu degetele eșite din ghete; a dat crezământ soldă-bîrbului și organelor gendarmieriei tot oameni intereșii în cauză, cari cu drept cuvînt nici că puteau figura de martori, într'un proces, pe care chiar deșii l-au provocat.

„Tribunalului din Caransebeș nu i-a impus magistrala și temeinica vorbire de apărare, „ci a dat ascultare unei acuse lipsite de ori-ce temei”.

„Nu, la toate acestea, cei trei judecători din Caransebeș au rămas răci și nepăsători și au croit sentința astfel, cum am cerut interesele adevăraților vinovați”.

„Înțelegem legătura. Era un ce rușinător pentru administrația maghiară, dacă Mehadicieni ar fi fost acușaiți.” „Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

„Onoarea ar fi fost achitați”.

toate acestea să binevoiiți a mă avisa și pe mine.

La pertractare rog a se ceti certificatele acușaiilor de moralitate, avere și dela dosar, copia celor două hotărâri a judecătoriai militare cu stimă alăturată, dintre actele instrucțiunii sentințele judiciare ale celor I, II și al III, mai departe scrisorile de sub nr. 23, 24 și 25 ai jurnalului.

Dela procuratura reg.

Cluj, 21 Iulie 1897.

Számí László m. p., subprocuror. reg.

Congresul național-bisericesc.

Sibiu, 15 Oct. n.

— Raport special. —

Sedința III.

Sedința începe la 11 ore a. m. Să ceteste și verifică procesul verbal al sedinței din urmă. Să prezenteze cererile de concediu ale deputaților Dr. Ioan Mihu (Orăștie), Ceonța (Arad) și Ioan Groza, cărora li-se acordă concediul pe întreaga sesiune.

Exc. Sa Metropolitul Miron cu-noscut, că în înțelegere cu P. S. Lor Episcopii Meșian și Popea au hotărît, ca să se celebreze măn., la orele 9^{1/2}, un parastas pentru repausul mari binefăcătorii ai bisericii Andreiu Șaguna și Gossdu și roagă congresul a primi aceasta și a să prezenta membrii în număr cât să poate de mare. Să primește.

Dep. P. Cosma, din cauză, că doi din deputații cărora li-s'a acordat azi concediul, sînt în alții cari, propune a se suplini locul lor cu comisiuni stînt prezente.

Congresul primind propunerea de urgență, alege în locul dlui Dr. Mihu pe dep. Dr. N. Vecerde, în comisia financiară și în locul lui I. Groza pe deput. V. Beleş, în comisia fundațiunii Gozdu.

La ordinea zilei urmează raportul comisiei organizatoare. Referentul Zigre propune, ca proiectul de regulamente despre administrarea averilor epitropoștii din metropolie, asupra căruia congresul s'a pronunțat în principiu, să se treacă la comisia financiară, în referența căreia a fost în sesiunea trecută Propunerea să primește.

Urmează raportul comisiei verificatoare. Referent dep. Dr. L. Lemenyi. La propunerea comisiei să verifice deputații Ioan Pinciu (cerc. Ciacova) și Ioan Budințean (c. Bogșamont.) mai departe să verifice deputații clericali Nic. Ivan, I. Papiu, Avram Păcurar, Petrio și Iuliu Dan. Actele electorale ale acestora s'au transpus comisiei verificatoare, din cauză că lista alegătorilor n'a fost alăturată la acte. Din acest incident comisiunea propune și congresul primește, ca consistorul metropolitan să grijească pe viitor, ca actele electorale să fie totdeauna complete.

După aceasta să mai verifice deputații Coriolan Breșceanu (cerc. Sasca-mont.) și V. Spătar (Vrșeș).

Referitor la mandatul deputatului Dr. Ioan Fărcaș atacat prin protest (cercul mirenesc Solnoc) comisiei propune, că din cauză că actul alegerii e defectuos și alegerea e ilegală, mandatul să se anuleze și să se dispună alegere nouă.

Deputatul Ign. Pap propune, ca actul să se restituie consistorului metropolitan, cu însărcinarea să facă cercetare, să se constate, că protestătorul aparține bisericii noastre?

Mateiu Voilean, face o a se verifcare, în înțelesul, mandatul să se anuleze și să se dispună consideră protestul de un fel de act apocrif.

În chestie să desvoaltă o discută mai vie, dar' vorbitorii să declară pentru anularea mandatului. În decursul desbaterii se constată, că comisar la alegere a fost deputatul ales Dr. Fărcaș, care s'a retras numai după ce sub conducerea lui s'a efectuat primirea și neprimirea protocoalelor.

Cerându-se și primindu-se încheierea discuției, propunerile să pun la vot. Propunerea lui Voilean intrunește abia 9 voturi, a lui Ign. Pap 10 și astfel să declară de primită propunerea comisiei, anulându-se mandatul deput. Fărcaș și, în sensul regulamentului, dispunându-se alegere nouă.

Mai departe comisia propune verificarea mandatului dep. Const. Burdea, atacat prin protest. Față de aceasta V. Mangra face contrapropunere, ca să se facă investigație și până atunci să se fiind în suspens verificarea. La obiect vorbesc mai mulți și la votarea să primește propunerea comisiei, declarându-se de verificat deput. Burdea.

Sedința să încheie la orele 1 și 1/2. Măne să ține parastel la ora 9^{1/2}, ear' sedința să înceapă la orele 10 a. m. Rap.

Mișcarea națională.

Cetim în Epoca: Comitetul central al Ligii s'a întrunit și a decis ca în cursul acestei luni să începă o serie de conferințe asupra chestiunii naționale atât în capitală, cât și în toate recerțele de județe.

Conferințele vor fi ținute de membrii Ligii.

Printre conferințarii putem cita pe d-nii M. Vlădescu, Ionel Grădășteanu, Delavranca, Aurel Popovici, Popovici-Motru, etc.

Studentii au luat aseară următoarele hotărâri în privința întrunirilor naționale de Duminecă din Ploști și Craiova.

La întrunirea din Craiova studenții vor fi reprezentați printr-o delegație condusă de d-nii Miclescu, Popovici și Ciurea.

La înțelegerea din Ploști delegația studențească va fi condusă de d-nii Tamara, Antemireanu și Danielopol.

Un mare număr de membri ai Ligii culturale sînt hotărâți să adreseze comitetului central o cerere pentru convocarea unui congres al Ligii, în scopul de a se organiza toate secțiunile din țară în vederea campaniei în chestiunea națională.

Măne vom publica un prea interesant interviu ce unul din redactorii noștri l'a avut cu dl Aurel Popovici în chestiunea națională.

Chestiuni bisericesti.

Puncte negre.

Timișoara, în 12 Oct. n.

Moșii și strămoșii noștri s'au luptat în contra străinilor și li-au succed de ne-au scăpat de sub jugul erachiei sîrbești din Carloveti; noi însă generala erachiea mai tineră ne-am luptat nu în contra străinilor, ci în contra autorităților noastre bisericesti și încă n'am ajuns acolo, de să vedem odănită intențată de către Sîrbi din Timișoara suburbul Fabric.

Ca onorații deputați congresuali, cărora știm, că le zace la inimă prosperarea și înflorirea neamului nostru să-și poată face o iconă adevărată despre plînsorile noastre publicate în mai multe rînduri în prețuita „Tribuna”, dar' până acum încă neresolvate — trimi iau voe a reasuma necazurile noastre referitoare la reaua administrațiune bisericască din diecesa Aradului.

În corespondența publicată în „Tribuna” nr. 58 din anul 1897 făcînd istoricul suferințelor noastre — începînd dela alungarea Turcilor din Bănat am solicitat despărțirea Românilor de către Sîrbi dela această comună bisericască, dar' nu s'a făcut nimic.

Cinci ani mai înainte adevă în corespondența publicată în „Tribuna” nr. 245 din anul 1892 arătînd pe cei păcătoși am solicitat rezolvarea finală a despărțirii erachice și ear' nu s'a făcut nimic.

Tot așa ne-am luptat și mai de parte până în sfârșit dl Metropolit Miron Romanul, s'a îndurat să ne de procurare acestui intențare procesului. Cu puterea acestui proces s'a concretizat dl Dr. Emil Babeș.

Deși dlui avocat i-s'a pus la dispozițiune un arhiv de acte și documente referitoare la drepturile noastre bisericesti, și delnsul credincios principiu de trăgănare a aflat de bine a mai cere unele informațiuni dela actualul protopop dl Dr. Traian Putici.

Preacinstia sa nici poante ocupat pe afacerile sale private, nici până astăzi n'a putut satisface cererii dlui avocat. Această procedură servește mult la intenționata trăgănare.

Când se va intența procesul nostru de despărțire erachică numai bunul Dumnezeu poate să știe!

După reînființarea metropoliei române și respective despărțirea Românilor de către Sîrbi coreligionarii noștri Sîrbi infuriați asupra noastră mai înainte ne scoasera cu forța din biserică, mai tîrziu și din școală. Scoși odată și din biserică și din școală parochienii români dela această comună bisericască mestecată au rămas pe stradă fără biserică și fără școală, fără autoritate bisericască-școlară numai cu învîțătorul român Traian Lungă, (o rîmășită sîrbească) și se respiră în toate părțile, umii se deucea la biserică dela „sf.-Ilie”, umii la cea din suburbul „Maier”, ear' cei mai slabi de ânger se făcuseră chiar Nazarineni.

În astfel de împrejurări triste și regretabile parochienii români vîzîndu-și periclitată chiar și existența școlii române s'a constituit un comitet școlar, că să susțină în școala română și mai de parte.

La anul 1884 ven. consistor din Arad — făcîndu-i-se milă de suferințele noastre ne-a

primit în sinul diecesei sale și ne-a anectat la comunitatea bisericască dela „sf.-Ilie”. Cu această ocaziune credeam, că am scăpat de suferințele noastre din trecut; dar' noi amar ne-am înșelat, căci de aici încolo ițele s'au încreștat și mai rău.

Eată cum:

Fieratul negătător Georgiu Bredevici cu testamentul seu d'to 8/20 Martie anul 1823 punct 11 a testat pentru înființarea școlii române dela „sf.-Ilie” 840 fl. val. conv. dispunînd totodată, că această fundațiune să se administreze în casa de fondosit, ear' din interesele anuale să se dozeze învîțătorul dela școala română înființîndă la suscitata comună bisericască pe lângă care nu era încă școala română. Această fundațiune mai tîrziu a trecut în administrațiunea comunei bisericesti sîrbe (!) din cetate și acolo se administrează și astăzi.

Despre această fundațiune școlară afară de dl învîțător Traian Langu, n'a știut nime nimic.

După anectarea parochiei române dela comuna bisericască „sf.-Ilie” comitetul parochial compus și din inteligență, scrutînd și căutînd după date și documente necesare la procesul de despărțire erachică a descoperit suscitata fundațiune, care e mai mult perit suscitata fundațiune, ba ce e mai mult a aflat și acea tristă împrejurare, că învîțătorul nostru Traian Langu fără știrea și învoirea comunei bisericesti a ridicat 1/4 parte din procentele acestei fundațiuni.

Pentru dobîndirea acestei fundațiuni comitetul la îndrumarea sinodului parochial a și intențat proces Sîrbilor, care proces curge și acum, ear' pentru probarea ridicată de învîțătorul Traian Langu încă la anul 1887 s'a făcut arștare ven. consistor din Arad, cerîndu-se învîțător. Răspunsul dela consistor nici până astăzi n'a sosit!

(Va urma).

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 218) în primul „Să fiebe ceva în secret” apreciază situația pe s'ar crea, dacă pactul economic nu ar fi primit de parlamentul austriac. Nemții sînt tem, că Ungaria și-ar stabili singură o cîuotă mai mică, ear' Austria, ar putea fi silită printr'o înțelegere ordonantă, pe baza §-lui 14 al constituției, să plătească cîuota cea mai mare.

(Nr. 219) în articolul prim „Cetățeni și suspecți” se ocupă cu călcarea dreptului de înțepnire în Ungaria și în special cu oprirea adunării alegătorilor români din Brașov din Oct. a. tr. Publică încă un recurs și decis în această chestiune.

Dreptatea (Nr. 214) în primul „România și Ardealul” se ocupă cu o corespondență din București a ziarului „Alkotmány”. (Nr. 215) reproduce articolul ziarului „Patria” din Bucovina despre visele dela Budapesta.

CRONICĂ

Sibiu, 15 Oct. n. 1897.

La 14 oct. n.: Azi a plecat în sercie cu datul de 14 Oct. n.: Din a bleat învîțătorul Cărușan Simu la temnița din Seghedin. Preotul B. Morariu nu merge încă, de vreme-ce începerea osîndei i-s'a amnat nu să știe din ce cauză.

Dorim din inimă să curaj în temniță și reînțoarcere sănătoasă între noi!

A apărut Castelul! La tipografia noastră a apărut frumosul roman de Jules Verne „Castelul din Carpați”. Cartea are un exterior elegant, ilustrații admirabile, cuprins voluminos, (255 pag.) și e tradusă într'o bună limbă românească.

Prețul: ediția de lux 1 fl. 20 cr., (pentru România și străinătate 3 lei 50 bani) ediția simplă 80 cr. (pentru România și străinătate 2 lei 50 bani).

Meetingul național dela Ploști.

Comitetul național studențesc, spun foile de dincolo, a stabilit dej, împreună cu membrii Ligii din Ploști, programul meetingului de protestare național, ce se va ține Dumineca viitoare în acest oraș. Comitetul studenților bucureșteni va fi întîmpinat la gara Ploști Duminecă d. a. de toate societățile cu drapelele lor și cu muzica în frunte, de unde vor porni la gimnasiu, unde se va ține întrunirea. Vor vorbi d-nii: Tamara, C. Ionescu, Th. Raica și N. Crapeleanu.

Un țeran pentru Ligă.

Foile de dincolo scriu, că un țeran cu numele Dumencu a câștigat la loterie 50.000 de lei. De bucurie, țeranul a dat 100 fl. pentru statua ce se va ridica lui Enache Văcărescu și a promis, că va da o sumă oarecărui și pentru Ligă și pentru statua lui Teodor Vladimirescu.

Unde n'am s'ajunge, când boeri cu averi înzedit mai mari ar avé aceeași inimă generoasă românească!

Publicațiune.

Dreptul de vênat pe teritorul comunei Sadu se va exarênda pe calea licitațiunei publice în cancelaria comunală în 30 Octombrie st. n. 1897 la 10 ore înainte de amezai pe timp de 6 ani de zile începând cu 1 Ianuarie 1898.

Condițiunile de licitare se pot vedè în cancelaria comunală și înainte de licitare. Sadu, în 13 Octombrie 1897.

Primăria comunală:

Cimpoara Ioan, primar. Popoviciu, not.

Nr. 3294/1897.

[2067] 2-3

Publicațiune.

Conform concludului de sub Nrul LXXIV/1897 a reprezentății comunale din Zlatna, prin aceasta aducem la cunoștință publică, că: ospătăria de odinioară „Diewald“ acum proprietate comunală, la care aparține mai multe superedificate, precum: odăi de beut, odăi pentru oaspeți de restaurat, grădina de legumi și poame, curte spațioasă și grajduri mari, fântână cu apă de beut etc. se va exarênda la casa comunală din loc în 30 Octombrie st. n. 1897, pe timp de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1898.

Prețul strigării pe un an e 500 fl. v. a. Licitanții sânt datori a depune dela prețul strigării 10% vadiu, adecă 50 fl. v. a.

Oferte provăzute cu vadiul și sosite înainte de condițiune se încetă se poate.

Condițiunile și încetă se poate vedè în timpul de oficiu la subscrisa antistie.

Zlatna, în 1 Octombrie 1897.

Antistia comunală:

Slăfkovits, jude. Albini, notar.

A apărut și se află de vênzare la Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu de Max Nordau

Naționalitatea

Traducere de Rosmarin.

Aceasta broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, inferează în cel mai necruțător mod renegatismul. Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

Parfumăria Meltzer,

strada Cisnădiei (Edificiul comandei de corp).

Lucrare după sistem rațional. Serviciu solid.

Daniel Meltzer jun., fabrică de săpun și de lumini, Sibiu, str. Gușterii nr. 25.

Telefon 54.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Cu șese ilustrațiuni!

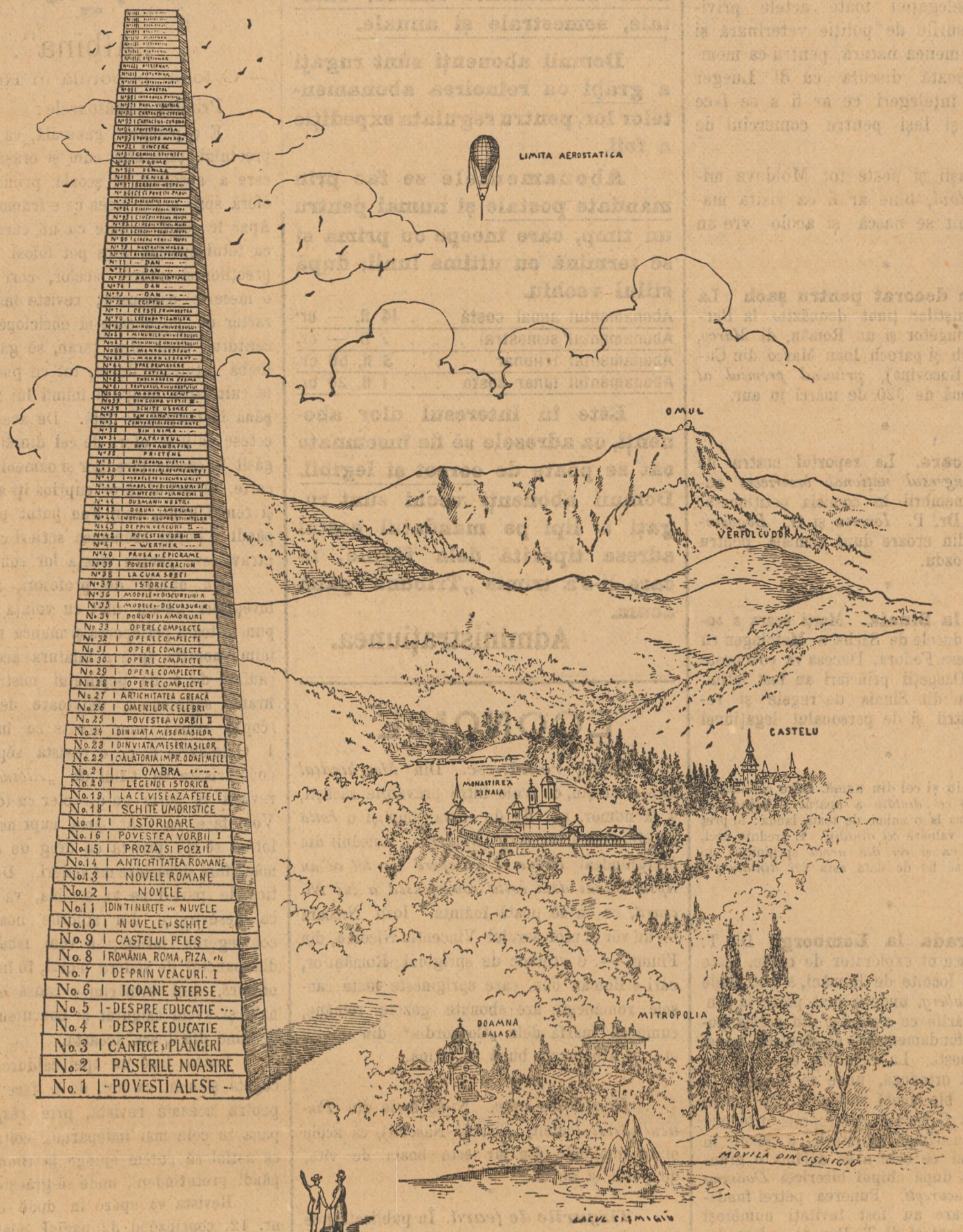
Conținutul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrilor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunța Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povește din popor), „Nomai una!“ (poesie), „Sălcia și popul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Văncu. — Ioan Craeauga (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteni din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Spereș (schită și două anecdote): „Mama Ursului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografie cu portret). — „Cât de lungă sânt zilele, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Revașul nostru“, cronica întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele porrețe intercalate în text: Iosif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C. Luenger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grădinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povețe“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (bălcirile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandnt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vênzare toate volumele apărute până acum în „Biblioteca pentru toți“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sânt pricepuți în geografie... Dar' credeași tu că Buzoian care e profesor de geografie în România, sè nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mă, în harta cea nouă ce a scos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrece și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— E Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți“ a lui Müller, a Neamțului acela din colțul de munte.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— A! da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bare mulți. Numai lui Stăncescu cât 'i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți“ cărțile care se vënd numai 30 bani (adecă 16 cr.) și care sânt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doroitoare de cetire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vëndut vre-o 400.000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar înalte în înălțime și pe răposatul turnul Colții și dealurile cele mai mari și Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc Biblioteca asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu. Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că 'i-l dă gratis și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

- Nr. 1. Andersen, Povești alese. 2. S. Fl. Marian, Păștile noastre. 3. Mihail Zamfirescu, Cântec și plângeri, I. 4-5. Herbert, Icoane sferice. 6. A. Vlăhuță, Icoane sferice. 7. Carmen Sylva, De prin veacuri, I. 8. Michelet, România, Roma, Pisa, etc. 9. Leo Bachelin, Castelul Peleş. 10. T. Maiorescu, Novele și Schițe. 11. André Theuriot, Din tinerețe, etc., romane. 12. M. Demetrescu, Novele. 13. Duliu Zamfirescu, Novele romane. 14. Wilkins, Anticuitatea romană. 15. G. M. Alexandrescu, Proză și poezii. 16. Anton Pann, Povestea vorbită, I. 17. Doamna Colomb, Istoria. 18. Dumitru Teodor, Schițe umoristice. 19. Alfred de Musset, La ce viseză fetele. 20. Bolintineanu D., Legende istorice. 21. Genevraye, Ombra, roman. 22. Maistre Xavier, Călătoria împreg, odăii mele. 23. Popov-Bănățeanu, Din viața meseriașilor. 24. Anton Pann, Povestea vorbită, II. 25. Biografie oamnelor celebri. 26. Mahaffy, Anticuitatea greacă. 27-33 Creangă, Opere complete. 34. Ionescu-Gion, Istorie. 35. Dumitru Stăncescu, La gura sobei. 36. Povești de Crăciun. 37. Radu D. Rosetti, Proză și epigrame. 38. Goethe, Werther, roman. 39. Anton Pann, Povestea vorbită, III. (ultim). 40. Carmen Sylva, De prin veacuri, II. (ultim). 41. Huxley, Noțiuni asupra științelor. 42. Depărățeanu, Doruri și amururi, I. 43-44. Adamescu, Modele de discursuri române. 45. Depărățeanu, Doruri și amururi II. (ultim). 46. Dr. Urechia, Dușmanii noștri. 47. M. Zamfirescu, Cântec și plângeri, II. (ult.). 48-49. Adamescu, Modele de discursuri străine. 50. Pecaut și Baude, Convorbiri despre artă, I. 51. A. Vlăhuță, Din goana vieții, I. 52. François Copée, Prietene, roman. 53. Wildenbruch, Doi Trandafiri. 54. Bourde, Patriotul. 55. Radu D. Rosetti, Din inimă. 56. Pecaut și Baude, Convorbiri despre artă, II. (ult.). 57. A. Vlăhuță, Din goana vieții, II. 58. Caragiale, Schițe șogore. 59. A. Vlăhuță, Din goana vieții, III. (ultim). 60. Abatele Prévost, Manon Lescaut, roman, I. 61. D. R. Rosetti (Max), Tronțul Bucureștiiului. 62. Tennyson, Enoch Arden, poemă. 63. D. C. Ollanescu (Ascanio), Satire. 64. Costin, Spre primăvară. 65-66. Prévost, Manon Lescaut, v. II. și III. (ult.). 67-69. Minunile universului, vol. I, II. și III. 70. P. Dulfu, Legenda Tiganilor. 71. Const. Stăncescu, Ce este frumuseța. 72. Buzoianu, Egiptul. 73-74. A. Vlăhuță, Dan, partea I. 75. A. Sibleanu, Armonii Intime. 76-77. A. Vlăhuță, Dan, partea II. și ultima. 78. Augier și Sandeau, Ginerle lui Potier. 79. A. Pann, Nastravii Hogea. 80-84. Filimon, Cicotii vechi și noi, roman. 85. Adamescu, Biografiile scriitorilor români. 86. Putilitz, Ce povestește pădurile (geografie). 87. G. T. Buzoian, Berberii-Kesperidele (geografie). 88-89. Dumas (Al. fiul), Denisa, teatru. 90. H. G. Lecca, Poeme. 91. Gastineau, Geniile științei și industriei, (biografii). 92. Radu D. Rosetti, Sincere, (poesii). 93-94. A. Pann, Povestea lui Moș Albu. 95. G. T. Buzoianu, Cartagena-Cyrena (geografie). 96-97. B. de St. Pierre, Paul și Virginia, (rom.). 98. Stavri, De demult, (poesii). 99. Petofi, Apostol, (poemă). 100. Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, povești. 101-110. Urechia, Dicționar frances-român. 111. Th. M. Stoianescu, Povești. 112-118. Morand, Introducere la studiul științelor fizice. 114. Seneca, Linistea sufletescă. 115. Dumitru Teodor, Alte schițe umoristice. 116-117. A. Vlăhuță, Iubire, poesii. 118. V. Pop, Povestea, (amintiri duioase, schițe și nuvele). 119. Carmen Sylva, Robia Peleşului, traducere de Elena Radu Rosetti.

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.